

**Přepis veřejného slyšení výboru k petici „Voda je život“ (senátní tisk č. 279)
konané dne 11. ledna 2021**

Jiří Drahoš: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, vážený pane poslanče. Vítám vás všechny na dnešní akci. Vítám samozřejmě také všechny připojené online, doufám, že mě slyší, a samozřejmě také ty, kteří sledují dnešní jednání na webu Senátu. Mohu konstatovat, že VVVK přijal 17. 6. loňského roku petici Voda je život jako senátní tisk č. 279. Určil jako jeho zpravodajku paní senátorku Jaromíru Vítkovou. Výbor se rozhodl uspořádat dnešní veřejné slyšení v rámci projednávání této petice v Senátu. Výbor také požádal o stanovisko příslušné senátní instituce, které mají k problematice odborně blízko, tedy VHZD, VUZP a také Stálou komisi Senátu VODA - SUCHO. Jejich zástupci se dnešního jednání rovněž účastní, ať již prezenčně nebo distančně. Petice Voda je život bude v každém případě ve finále, ale dnešní veřejné slyšení nemusí být tím posledním, tou poslední akcí v Senátu, závisí to také, jak jsem řekl, na těch odborných komisích a výborech, ale petice bude ve finále předložena a postoupena plénu Senátu a bude zařazena jako řádný bod programu jednání pléna. Já s omluvou konstatuji, že problém pandemie nám komplikuje situaci. Museli jsme fyzicky omezit počet účastníků, počet přítomných, ale všichni, kteří mají k věci co říci, mohou tak učinit i prostřednictvím online připojení. Jak jsem také při přivítání konstatoval, máme na webových stránkách Senátu přenos, který umožňuje jednání dnešního odpoledne sledovat. Dámy a pánové, než předám slovo paní zpravodajce, paní kolegyni Vítkové, musím se bohužel omluvit, já mám shodou okolností dnes, ne ve stejném čase, ale asi za tři čtvrtě hodiny, mimo tuto budovu, další online jednání, tentokrát v rámci schůze se zahraničními kolegy, takže se jednání nebudu moci zúčastnit. Jinak vám přeji věcné jednání, prosím, nezapomeňte na stručnost svých komentářů, měli jste to i v pozvánce. A nepochybuji o tom, že paní kolegyně Vítková si tuto věc nebo s touto věcí hladce poradí. Takže přeji konstruktivní odpoledne a předávám slovo paní senátorce Vítkové.

Jaromíra Vítková: Vážený pane předsedo, děkuji za předání slova. Dámy a pánové, já vás také srdečně vítám na dnešním veřejném slyšení. Jak bylo řečeno, toto slyšení organizujeme jako VVVK. Je to v souvislosti s peticí Voda je život. Dovolím si na úvod několik organizačních věcí. Veřejné slyšení podle zákona o jednacím řádu Senátu, § 144 a 145, uvádí náležitosti a průběh slyšení. Důležité je, že z veřejného slyšení se pořizuje zvukový a těsnopisecký záznam. Veřejné slyšení je streamováno na webových stránkách Senátu a někteří zájemci jsou připojeni přes Webex. Prosím je o případné přihlášení, buď, jak jsme říkali, zvednutím ruky, příp. pokud je na obrazovce pacička, jak tady odborníci nazývají, tak se přihlásí tímto způsobem. Jak řekl pan předseda, dnes nebudou sdělena žádná závěrečná stanoviska. Výbor si dále může vyžádat další podklady, další informace. Na jednání výboru potom bude petice znovu projednána. Vzhledem k tomu, že jde o petici, pod kterou se podepsalo více jak 10 tisíc občanů, výbor formou usnesení doporučí závěry plénu podle § 142 jednacím řádu. S ohledem na organizaci dnešního jednání si v souladu s výše citovaným jednacím řádem dovoluji určit, aby vystoupení účastníků bylo omezeno na 5 minut. Na závěr proběhne diskuse, kde každý příspěvek může trvat 3 minuty. Během jednání, které nebude mít přestávku, se můžete i občerstvit. V tuto chvíli by to bylo ode mě asi vše. Mohli bychom přistoupit k tomu, proč jsme se sešli. Petice Voda je život, kterou jste obdrželi i vy, nebo jste se s ní seznámili, byla do Senátu doručena 24. června loňského roku, kdy byla také zaevidována. 21. 7. se výbor usnesl a vyžádal si tímto usnesením stanoviska od VUZP, VHZD a dále Stálé komise VODA - SUCHO. Na základě přidělené petice potom OV přidělil jako zpravodajku Ing. Jaromíru Vítkovou. Já jsem se už 29. července sešla s panem Ing. Radkem Novotným, který je předsedou petičního výboru, kde mi předal některé podklady a představil mi znění petice. 20. srpna VVVK se usnesl na konání veřejného slyšení v prostorách Senátu, a to dne 13. října loňského roku. Byla připravena pozvánka a seznam účastníků byl konzultován a odsouhlasen s předsedou petičního výboru Ing. Radkem Novotným. Veřejné slyšení se bohužel z důvodu pandemie nekonalo. 9. 12. se VVVK znova usnesl na konání veřejného slyšení, a to na den 11. ledna 2021. Byla připravena pozvánka, seznam účastníků a opět byly seznam i pozvánka

odsouhlaseny předsedou petičního výboru. Dnes se tedy setkáváme s tím, že zítra by měl projednat petici i podvýbor pro zemědělství a Stálá komise Senátu VODA - SUCHO. Já tady toto sděluji proto, že bohužel do této chvíle nedorazili zástupci petentů. Podle pátečního dopoledního dopisu se pravděpodobně nezúčastní. Zdálo se jim, že Senát nepřistoupil k věci dostatečně demokraticky, že zde bude příliš málo veřejnosti, z toho důvodu tedy se v pátek rozhodli, napsali email, který jsem dostala někdy během dopoledne, odpověděla jsem na něj. Tu odpověď zde tedy citovat nebudu, protože v podstatě jsem už odcitovala všechny kroky, které byly udělány, se kterými bylo souhlaseno ze strany petičního výboru. Navíc, jak bylo řečeno, dnes se nebudou konat žádné závěry, petenti případně mohou do toho projednávání vstoupit. Navíc jsem citovala i zákon o jednacím řádu Senátu, kde jsou ošetřeny právě náležitosti petice a její projednávání. Senát může petici vzít na vědomí a nemusí v petici ani žádné usnesení jiného charakteru doplňovat. Já sama za sebe jsem měla snahu tu věc posunovat, proto jsem se obrátila na odborníky z oblasti vodohospodářské, sama jsem nějakou dobu působila, skoro 16 let, jako místostarostka města, kde jsem také spolupracovala velmi intenzivně s Vodárenskou akciovou společností a se Svazkem vodovodů a kanalizací. Takže mě velmi ta petice i zaujala, zaujalo mě i to, že se v ní hovoří o potřebě chránit vodu ústavním zákonem atd. Jsem připravena v případě, že bude dohoda, pravděpodobně s jiným výborem než VVVK, asi by to byl VUZP, nebo zemědělský výbor, že by se mohl uspořádat nějaký seminář nebo kulatý stůl. Ale v této chvíli jenom myšlenka, kterou teď nemohu já sama garantovat, protože takové kompetence nemám. Jenom jsem chtěla vysvětlit, že se domnívám, že se ze strany výborů a ze strany mé osoby se přistupuje k této petici velice zodpovědně. Takže ještě k petici jako takové. V době, kdy byla předána, byla podepsána 16 761 občany, fyzicky v písemné podobě. Ale byly ještě také samozřejmě podepsány archy na ePetici. Těch bylo 12 780. Avšak víme, že ePetice se nebere do toho konečného počtu. Je to pouze jakoby ilustrační nebo doplňující charakter. Dnes tedy bohužel pan doktor Chromec ani pan Ing. Novotný nám petici nepředstaví. Nicméně myslím si, že jsme se s ní všichni dostatečně seznámili. V této chvíli bych tedy ukončila svoje úvodní slovo. Otevřela bych tedy další bod programu, to znamená, že bych požádala o vyjádření dle programu zástupce VHZD a Stálé komise Senátu VODA - SUCHO, pana senátora Petra Šilara.

Petr Šilar: Děkuji za slovo, já vás všechny zdravím, i v novém roce, přeji, protože tady vidím spoustu známých tváří z vodárenského prostředí, tak vám všem přeji velmi dobrý a úspěšný rok, abychom měli dostatek vody, aspoň tolik jako v minulém roce. Já vždycky hledám nějaké pozitivní věci, všichni nadávají na ten minulý rok. Tak si myslím, že, zaplaťpánbůh za to, v loňském roce aspoň bylo víc vody po tom období sucha, takže přeji aspoň minimálně ty průměrné srážky, takové, abychom obstáli se ctí v té vodohospodářské problematice. Já jsem zpravodaj našeho podvýboru, který budeme zítra ustanovovat nebo znovu ustanovovat. Ten už tady delší dobu běží, podvýbor pro zemědělství. A taky jsem zpravodajem Stálé komise VODA - SUCHO, ještě s kolegou Burianem, který byl předtím předsedou komise, jsme už tuto petici projednávali v tom říjnovém období, hlavně když sem přišla, tak jsme to několikrát probírali. Já jsem svoji stručnou informaci dal do zpravodajské zprávy. Chtěl bych se spíš zamyslet nad tím, vrtalo mi hlavou, proč najednou se tady objeví tato společná petice, i z tohoto území, odkud vzešla, z té problematiky... Tak jsem si uvědomil, že dlouhodobě v našem hospodářství a v naší společnosti, právě v oblasti vodního hospodářství, zůstává spousta věcí nevyřešených nebo nedotažených. A to vlastně od období privatizace. I potom společného hospodaření. Souvisí to především se vstupem tehdy strategických partnerů do našich vodárenských společností. Na začátku i některé věci zákonodárné nebyly ošetřeny tak, jak by měly být ošetřeny. Takže vznikly některé pokřivené vztahy a pokřivené obchodní partnerské věci. Dostatečně zákon o vodním hospodářství i zákon o vodovodech a kanalizacích na to nereagoval, tak si myslím, že tam vznikl prapůvod těch nespokojenců z řad toho petičního výboru. Táhne se nám to až do dnešní doby. Je to trošku i lokální problém. Těch deset bodů, které tady máme v petici, v podstatě bych mohl říci, určitě zástupci ministerstva to řeknou daleko odborněji, já to řeknu spíš z pohledu nejenom senátora, ale dlouhodobého radního a starosty... Od toho 90. roku, kdy jsem byl starostou a radním na Pardubickém kraji, tak jsem měl vždycky v resortu vodní hospodářství. Byl jsem u zakladatele

našeho vodovodu a kanalizace v Jablonném nad Orlicí a dlouhodobým členem předsednictva, takže tu problematiku mám pod kůží velice vrytou, i tu historii. Tak chci říci, že tyto body jednotlivé se buď už probírají, nebo i byly splněny, nebo se tím příslušné ministerstvo nebo vodohospodářské orgány zabývají. Já si myslím, že ta petice je trošku vlamování do otevřených dveří, ale spíš si myslím, že bych byl docela radši, kdyby jen předmětem našeho dalšího jednání bylo spíše, a to teď navazuji na kolegyni Vítkovou, která to říkala, my jsme na komisi měli několik seminářů, budeme v tom pokračovat. Já si myslím, že i na tom podvýboru, protože jsou ještě další palčivé otázky kolem vody. Já to řeknu zrovna. Kdybych v té petici byla problematika ceny vody, zpoplatnění podzemních vod, financování vodohospodářských subjektů, to znamená správců povodí, vyřešení této záležitosti, potom já, což nestále opakuji a říkám, je to otázka hospodaření s naší vodou, to je ten bod číslo jedna, i v té koncepci, že nám chybí, řeknu to tady znova, chtěl bych, aby to tady bylo zdůvodněno, že bychom měli usilovat o to, aby resort hospodářství s vodou byl řízen, to vodohospodářství aby bylo řízeno jedním hospodářem. Je úplně jedno, jestli to bude MŽP nebo MZE, ale v současné době doplácíme neustále na to, že tento resort, vodohospodářská záležitost je řízena především dvěma hlavními ministerstvy, zemědělství a životního prostředí. Místo společného táhnutí káry se zdá, že jeden táhne čehý a druhý hot, a někdy tam mají zařazenou i zpátečku. Takže já bych se velice přimlouval k tomu, abychom tuto petici vzali vážně v tom smyslu, že tam jsou velmi důležité body, abychom se tím i zabývali. Ale bohužel nemůžu tam najít nějaký racionální podklad, který by byl opravdu tak aktuální, abychom se tím zabývali v tom smyslu, že bychom doporučili příslušným orgánům vzít tyto věci na přetřes a navrhnout k projednání zákonů. Jako zákonodárce bych velice aplaudoval spíš na to, abychom se znovu v tomto nebo jiném složení co nejdříve setkávali nad novelou, ještě znova, novelou vodního zákona, přestože tady ta novela byla celkem úspěšná, kterou se podařilo schválit v loňském roce. Ale ještě jsou tam další a další nevyřešené věci. To je moje slovo zpravodaje k té petici, které vlastně není k petici, ale chtěl jsem tady tyto důležité body zdůraznit, když jsem dostal slovo, a využít toho, že třeba se to dostane k některému uchu povolanějších, než jsem já. Takže to snad bude věc, která bude potřeba řešit. Děkuji za slovo.

Jaromíra Vítková: Já také děkuji. Podle programu by měl nyní vystoupit pan senátor Holeček. Ale nevím, jestli... Připojen není. Je? Aha, dobře. Takže já bych teď dala slovo panu senátorovi Holečkovi, s tím, že bych vás všechny poprosila, abyste vypnuli případně, pokud máte zapnutý, mikrofon.

Petr Holeček: (hovoří mimo záznam)

Jaromíra Vítková: Takže děkuji za vyjádření pana senátora Holečka. Teď je podle programu na řadě vystoupení pana Ing. Kendíka, náměstka ministra zemědělství.

Aleš Kendík: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, děkuji za tu možnost tady vystoupit a sdělit stanovisko ministerstva zemědělství k té zmiňované petici Voda je život. Já se pokusím ve stručnosti uvést takové jednoduché srovnání stavu oboru vodovodů a kanalizací v roce 1989, resp. počátkem 90. let, a současného stavu. Myslím si, že to nám dá možná odpovědi v podstatě na všechny body, které jsou v té petici uvedeny. Na začátku 90. let ta infrastruktura byla v majetku státu, byla ve velmi špatném stavu. Ztráty vody se pohybovaly kolem 30 procent. Čištění odpadních vod bylo takové, že pouze 72 procent odpadních vod bylo čištěno, těch zbylých 28 procent vytékalo bez jakéhokoli čištění do našich vodních toků. Cena té služby byla v haléřových položkách. Asi 60 haléřů za vodné, 80 haléřů za stočné. Nebo naopak, teď se omlouvám, přesně nevím. Nebyla nastavena v roce 90, jak se kolikrát mylně uvádí. Byla ale nastavena v 60. letech. Finanční prostředky, které se vybraly za vodné a stočné v tom 89. roce, nepokryly ani náklady na výběr toho vodného a stočného. To se samozřejmě projevovalo do kvality těch sítí. I do kvality vůbec provozu té služby. Pokud se podíváme na rok 2020, tak ztráty vody jsou někde lehce pod úrovní 15 procent. Procento napojení obyvatel stoupl z 82 procent obyvatel na 95 procent. Více než 97 procent odpadních vod, které jsou v kanalizaci, jsou čištěny

velmi kvalitními čistírnami odpadních vod. To znamená, že i ta kvalita té surové vody, která nám teče ve vodních tocích a následně v nádržích, je výrazně lepší. Co se týká legislativy, tak obor vodovodů a kanalizací v těch 90. letech neměl vlastní legislativu. Byla pouze vyhláška tenkrát k původnímu vodnímu zákonu, která upravovala vztahy v oboru vodovodů a kanalizací. V roce 2001 byl přijat zcela nový vodní zákon a zároveň speciální zákon o vodovodech a kanalizacích, vč. prováděcí vyhlášky, který stanovoval rámec provozování vodovodů a kanalizací v České republice. Tento zákon prošel třemi zásadními novelami od toho roku 2001. Upravuje jednak vztahy mezi vlastníky, provozovateli, a klade samozřejmě velký důraz na ochranu spotřebitele. To znamená lidí. Co se týká modelu provozování. Na začátku 90. let, jak jsem říkal, byly tady státní podniky, které se o ten majetek staraly. V 90. letech bylo rozhodnuto, že tento majetek, který byl ve špatném stavu, se bezúplatně převede na města a obce, které se o ten majetek budou starat, budou ho dále rozvíjet. A ponese za to samozřejmě tu odpovědnost. Tato činnost, která byla obcím svěřena, tak vedla k tomu, že opravdu došlo k výraznému posunu v této oblasti. Ta data, která máme k dispozici, toto jednoznačně prokazují. Pokud se podíváme na vlastnictví infrastruktury vodovodů a kanalizací, 91 procent, pokud se bavíme o hodnotě infrastrukturního majetku, je ve vlastnictví měst a obcí či jejich společností. To znamená, návrat vody do českých rukou je tady téměř proveden, nemyslím si, že je v tuto chvíli nějaká ambice těch zbylých 9 procent nějakým způsobem znárodnovat, "zprivátňovat" vlastnictví zpátky do rukou měst, obcí či státu. Provoz, který je tady zajišťován, tak je velice různorodý. Máme tady model vlastnický, kdy vlastník si provozuje tuto infrastrukturu sám, buď vlastním jménem, nebo má vlastní zřízenou organizaci. Další možností je provozní model, který je touto peticí zpochybňován. Máme tady provozní model, kdy ten provozovatel je buď privátní, může být privátní český, může být privátní zahraniční. A potom tady máme tzv. smíšený model, kdy jsou akciové společnosti, které zároveň vlastní a provozují tento majetek. A jsou ve vlastnictví měst a obcí. Máme tady dvě výjimky v České republice, kdy jsou tady dvě společnosti, které jsou privátní, ten majetek vlastní a provozují. Ale žádná data neukazují, že by tam docházelo k nějakým nepravostem nebo by to vybočovalo z těch zásadních limitů, které jsou legislativně nastaveny. Regulace je tady několikastupňová. Ministerstvo zemědělství má tu kompetenci, co se týká té odbornosti, ministerstvo životního prostředí dohlíží na kvalitu vypouštěných odpadních vod, ministerstvo zdravotnictví dohlíží na kvalitu dodávané pitné vody a ministerstvo financí, na to nesmíme zapomenout, má ve své kompetenci cenotvorbu a regulaci přiměřeného zisku. Takže toto je, co se týká na té ústřední státní správě. Nesmíme zapomenout na zcela zásadního regulátora, což jsou ti vlastníci. To znamená města a obce, které ten majetek vlastní, které si regulují toho svého provozovatele, co a za jakou cenu bude pro toho vlastníka zajišťovat. Co se týká koncepcí, máme tady krajské plány rozvoje vodovodů a kanalizací, máme tady celorepublikový program rozvoje vodovodů a kanalizací, který popisuje stávající stav ve všech místních částech obcí, měst v České republice, to znamená víc jak 10 tisíc karet obcí, kde je popsán stávající stav i nějaký optimální do budoucna. Dále tady máme resortní koncepce ministerstva zemědělství, které začaly už před vstupem do EU, v tuto chvíli platí poslední, která je do roku 2030, pátá v pořadí. V rámci toho v roce 2015 vláda přijala návrh koncepčního řešení regulace vodovodů a kanalizací s tím, že byl ustaven meziresortní výbor vodovodů a kanalizací, kde jsou zastoupeny subjekty, jak na úrovni ministerstev, tak na úrovni měst a obcí, odborné veřejnosti. Tento výbor od roku 2015 se minimálně třikrát až čtyřikrát ročně schází, kde právě řeší takové to nadresortní směřování regulace oboru vodovodů a kanalizací. Výsledkem těchto činností je v tuto chvíli poměrně podrobný benchmarking oboru vodovodů a kanalizací na úrovni vlastníků a provozovatelů, který je k dispozici na stránkách ministerstva zemědělství, kde na tvrdých datech ukazuje, že v tuto chvíli není možné říkat, že model X, Y je lepší než model A, B, nebo model C, že v podstatě v každých těch modelech můžeme najít pozitivní, ale i negativní případy. Cíleně ministerstvo zemědělství na tyto negativní případy posílá své kontroly, příp. se snaží o nápravu. To, že tady máme tuto pestrost těchto modelů, vnímáme spíš jako pozitivum než negativum, protože se od sebe ty jednotlivé modely mohou učit a můžou mezi sebou konkurovat a posouvat ten obor dál. Co se týká informovanosti veřejnosti, ministerstvo zemědělství má na svých webových stránkách aplikaci, kde jsou zveřejněny všechny údaje o vodném a stočném ve všech lokalitách v ČR, kde si

můžete po jednotlivých lokalitách najít cenu vodného a stočného, rozdělenou do jednotlivých nákladových položek. A můžete si porovnávat mezi sebou jednotlivé oblasti, opravdu do úrovně těch posledních malých obcí v ČR. Takže je tam možné tyto údaje mít. A poslední věc, kterou bych tady chtěl uvést, bylo to tady zmíněno, týká se nějaké možné ústavní ochrany vody. Je v tuto chvíli několik návrhů na ústavní zákon, které jsou v Poslanecké sněmovně. S tím, že ministerstvo zemědělství podporuje samozřejmě ústavní ochranu vody, bereme jako prioritu, aby vlastnictví vodárenské infrastruktury bylo v majetku měst a obcí. Chceme, aby do budoucna už nebylo možné, aby tu infrastrukturu vlastnil někdo jiný. Nebavíme se ale o žádné retroaktivitě. Jako druhý zásadní bod, který vidíme v té ústavní ochraně, je opravdu povýšení té vody na to první místo, protože jak víme, tak bez vody to nepůjde. I ten název té petice, že voda je život, tomu samozřejmě nahrává. Děkuji za možnost tady vystoupit. Jsem připraven na případné odpovědi.

Jaromíra Vítková: Já také děkuji panu náměstkovi. Chtěla bych jenom říci, že pan Ing. Novotný potvrdil, že se dnes nezúčastní. Zástupce petentů. Takže to je taková organizační věc. Nechci vstupovat do té diskuse po vystoupení jednotlivých aktérů, ale chtěla bych jenom zareagovat, že to, co zde zaznělo ohledně internetu a dostupnosti zpráv ze strany pana náměstka, sama jsem si spoustu věcí dohledala, takže se tam opravdu dají najít i výsledky kontrol, které provedl ten odbor kontroly. A samozřejmě jsou tam věci, které je potřeba sledovat. Není všechno naprosto optimální. To jsem jenom chtěla říct. Potom jsem nezareagovala na pana kolegu, senátora Šilara, také se domnívám, že tato problematika by měla být řešena jedním ministerstvem. Z praxe teď ze svého obvodu vím, že mají různé názory na různá řešení, třeba domovní čistírny odpadních vod jedno ministerstvo podporuje, druhé má výhrady. Takže opravdu by bylo dobře, aby vládl jeden resort, ne aby potom se přehazovala ta problematika z jednoho na druhého. Jinak pan ministr zemědělství, pan Ing. Toman, se také vyjádřil k té petici. Je možno potom třeba, kdyby měl někdo zájem, tak to můžeme distribuovat. Děkuji. Nyní bych poprosila, abychom se zase všichni odhlásili, pokud máme přihlášený mikrofon, protože bych dala slovo paní náměstkyni ministerstva životního prostředí, paní Ing. Peštové. Nevím, jestli je přihlášená?

Berenika Peštová: (hovoří mimo záznam)

Jaromíra Vítková: Děkuji paní náměstkyni. Jenom bych chtěla doplnit, že i pan ministr se k petici vyjadřoval, ale vyjadřoval se pouze a jen k jedinému bodu, a to zajištění bezpečnosti pramenišť, vodních zdrojů a dodávek vody. Takže k tomu se vyjádřil dopisem pan ministr.

Berenika Peštová: (hovoří mimo záznam)

Jaromíra Vítková: Ano, děkuji. Já bych nyní tedy uzavřela vystoupení, která byla avizovaná ze strany ministerstev a dalších kolegů. Otevírám diskusi, do které byl přihlášen podle programu jako první pan Mgr. Jiří Paul, místopředseda Asociace pro vodu ČR.

Jiří Paul: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, my děkujeme za možnost vystoupit na tomto veřejném slyšení. Asociace pro vodu ČR je národním ekvivalentem Mezinárodní asociace pro vodu a Evropské asociace pro vodu. V ČR sdružuje přes 350 odborníků, kteří jsou vysokoškolskými učiteli, vědeckými pracovníky nebo zaměstnanci provozů vodovodů a kanalizací, průmyslových podniků, projektanty. Jsou to zkrátka všechno odborníci a lidé, kteří se pohybují ve vodním hospodářství. Takže si myslíme, že o vodě, když ne jako jednotlivci, tak jako asociace víme poměrně hodně. Snažíme se to někam posouvat. Proto si i myslíme, že tato petice, která měla poměrně značný ohlas, jelikož se k ní vyjádřilo svým souhlasem přes 30 tisíc obyvatel, tak byla z našeho pohledu hlavně promarněnou příležitostí, protože my víme, že znalost populace u nás v ČR o detailech celého vodního hospodářství, nebudu to zužovat jenom na provozování vodovodů a kanalizací, tak není moc velká. Média tomu nepomáhají. Ta, řekl bych, že spíš ukazují odvrácenou tvář některých problémů. Ale neukazuje to, co je v tom oboru dobrého. V tom oboru

je dobrého poměrně hodně. Přesto si myslíme, a už to tady zaznělo, že ten obor má spoustu jiných zátěží z minulosti nebo problémů, které je potřeba řešit do budoucna. Kdyby ta petice vznikala způsobem, že by předtím byla nějaká alespoň drobná diskuse s odborníky, tak by se do té petice mohly zahrnout právě věci, které už tady padly, které nás jako vodohospodáře tíží, které by bylo i dobré, aby na ně veřejnost sama upozorňovala zákonodárce formou petice. Protože jsme tady nechtěli, a věděli jsme, že naše vystoupení tady nebude moct být dlouhé, tak jsme jednak tedy připravili společné stanovisko se SOVAK, kde se ta naše odbornost prolíná, tak tam, kde jsme uměli, tam jsme se k tomu vyjádřili společně, protože jsme považovali dát k tomu vyjádření společné za důležité. Zároveň, protože nám skutečně starost o vodu není cizí, tak jsme si dovolili vytvořit komentář, který se už potom nezabývá tou peticí, ale spíše pojmenovává problémy vodního hospodářství nebo věci, které by bylo možné řešit lepším způsobem, tak jsme vtělili do komentáře, který jsme si dovolili tedy vám dát tady na stůl, poslat v elektronické podobě. A pro všechny, kteří se dnes dívají vzdáleně, tak bude k dispozici na webových stránkách Asociace pro vodu ČR, www.czwa.cz. Já bych možná úplně na závěr ještě řekl dvě věci, jednak to, že v roce 2019 tady na půdě Senátu proběhl velmi zajímavý seminář, který se jmenoval Voda pro třetí tisíciletí. My jsme si dovolili závěry z toho semináře dát na konec toho komentáře jako přílohu, protože on v podstatě pojmenovával už před dvěma lety to, co nás stále ještě trápí, co si myslíme, že by se v tom vodním hospodářství dělat mělo. Tím i na závěr opakuji to, že jsme jako asociace, stejně tak věřím, že i spousta dalších odborníků, připraveni kdykoli ty naše názory a postupy nebo přístupy prezentovat při vhodné příležitosti. Budeme rádi, když k tomu budeme pozváni a vyzváni. Děkuji za slovo.

Jaromíra Vítková: Já také děkuji. Ten podkladový materiál máme k dispozici i v tištěné podobě tady. Já ještě připomenu těm, kteří nás sledují třeba přes internet, že ta petice je vedena pod senátním tiskem č. 279. Najde se také snadno na internetu Senátu. Teď bych dala slovo podle programu zástupci, panu řediteli a členu představenstva Sdružení oboru vodovodů a kanalizací ČR, panu Ing. Žákovi.

Vilém Žák: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte, abych i já využil té příležitosti a mohl tady promluvit na tuto příležitost, samozřejmě Senátu velmi děkuji, protože to považuji za správný přístup v pluralitní debatě na tak závažné téma, jakým voda bezesporu je. Dovolte mi pár slov o SOVAK ČR. Tak jak už trošku naznačil kolega Jiří Paul, SOVAK sdružuje mezi svými tzv. řádnými členy organizace, firmy, které se zabývají výrobou pitné vody a čištěním odpadních vod. Jenom pro vaši představu, naši členové vyrábějí víc než 90 procent pitné vody v ČR a adekvátní množství odpadní vody čistí, takže si troufnu tvrdit, že jsme z hlediska reprezentativnosti vyjádřit se k této petici organizace docela na místě. Naši členové reprezentují všechny modely provozování, tak jak tady popisoval pan náměstek Kendík. Já jsem už asi pátý nebo šestý řečník, takže ono je těžké říct něco, co tady ještě nezaznělo. Proto budu trošku přeskakovat. My jsme se samozřejmě snažili v tom našem společném vyjádření s CZWA zaujmout stanovisko ke každému bodu té petice. Už to tady také zaznělo. Ta petice je tady v písemné podobě, odevzdal jsem ji i v elektronické podobě. Je tady k dispozici. Předpokládám, že Senát ji zveřejní, v každém případě to stanovisko bude zveřejněné i na stránkách SOVAK. Já bych chtěl říct, že co mě na té petici trápí úplně nejvíc, je, že ona vytváří dojem mezi lidmi, že obor vodárenství je v nepořádku, že se tam děje něco nekalého, že nefunguje. Já bych si dovolil využít na tomto místě konstatování, že vodárenství v rámci EU, tak jak je provozováno v ČR, patří mezi premianty. To je zapotřebí, abychom si všichni uvědomili, abychom na to byli patřičně pyšní. Důkazem, že to tak je, budiž fakt, že tady téměř rok bez dvou měsíců je s námi SARS-CoV-2, spousta firem se nuceně uvedla do karantény, uzavřely provoz. Vodárenství takový komfort mít nemůže. My vyrábíme vodu 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Stejně tak čistíme vodu odpadní. Já si troufnu tvrdit, že jste nezaznamenali v rámci ČR jeden jediný případ, že by jedna jediná vodárna přestala vodu vyrábět nebo přestala vodu čistit. Já si myslím, že to samo o sobě je dostatečným důkazem toho, v jakém stavu vodárenství je. A to si troufnu říct ještě jednu maličkost. Žádná z vodáren v ČR nežádá stát o pomoc, nečerpáme žádný z dotačních programů. Řešíme to svými

vlastními silami. A to včetně ochranných pomůcek, kde s výjimkou tedy ministerstva zemědělství jsme se všichni postarali sami o sebe. Tím nechci říct, že vodárenství nemá žádné problémy. Má je. Ale petenti se o nich nezmiňují, protože k tomu je třeba určitá dávka znalosti toho oboru a odbornosti. Jeden z velkých problémů vodárenství je atomizace. Já nevím, jestli se to obecně ví, ale v ČR vlastní vodohospodářskou infrastrukturu víc než 7000 subjektů. Více než 3000 subjektů tu vodu provozuje. To je na tak malé území a na tak malé množství lidí neuvěřitelně vysoké číslo, které tu situaci velmi komplikuje. Zmiňovaly se tady, nebo pan náměstek zmiňoval, několikrát to tady zaznělo, jsou koncepční dokumenty, bohužel ty koncepční dokumenty se velmi často nedodržují. Na krajských úrovních se z různých důvodů obcházejí. My bychom potřebovali, aby se ty koncepční strategické dokumentace, které zpracovávali navýsost odborníci, aby se dodržovaly. Potřebujeme nastavit systém dalšího vzdělávání v oboru, protože když se kouknete do toho, jak se novelizují jednotlivé předpisy, skoro každá další novela přináší zpřísnění regulace, přináší přísnější kritéria provozování, přináší více sledování polutantů atd. Toto není možné dělat se základním vzděláním nebo s učňovským školstvím. My potřebujeme, abychom nastavili systém dalšího vzdělávání. Já bych takto mohl pokračovat dál. Myslím si, že to podstatné tady zaznělo. S peticí, tak jak byla předložena, my nemůžeme souhlasit, protože ty věci jsou buď vyřešené, nebo jsou v řešení. Ten poslední jmenovaný ústavní zákon, ústavní ochrana vody, pokud vím, tak je tady příslib z Poslanecké sněmovny, že bude vyřešen ještě do konce tohoto volebního období, takže i tato záležitost by měla být vyřešena. Já vám děkuji za pozornost.

Jaromíra Vítková: Já také děkuji. Tak jak tady bylo řečeno, ta situace, co se týká vlastníků, provozovatelů, je velmi různorodá. Co se týká zisků, tak zase je vydán jakýsi přehled, informace o příjemcích vodného a stočného, na webových stránkách ministerstva zemědělství. Takže tam se dá také ledacos dohledat a dočíst. Děkuji za vystoupení panu Ing. Žákovi. Nyní bych poprosila pana Ing. Hašku, za Vodárenskou akciovou společnost, a.s. Brno.

Ladislav Haška: Dobrý den, dámy a pánové. Já myslím, že bych opakoval jenom to, co už bylo řečeno mými kolegy a předřečníky, pracovníky ministerstev, v podstatě vodárenství není v žádném chaosu a nepořádku, prostě vyvíjí se a pracuje, má spoustu příležitostí, jakým způsobem se zlepšovat. To je z mé strany asi vše.

Jaromíra Vítková: Takže také děkuji. Já bych jenom chtěla říct, že jsem měla právě jakousi spolupráci se Svazkem vodovodů a kanalizací okresu Blansko, potažmo Vodárenská akciová společnost, která má sídlo přímo v Boskovicích, potažmo tedy i co se týká Brna. Myslím si, že takto postavený model je jeden z takových, když řeknu, neoptimálnějších, protože do této problematiky vstupují zastupitelé, vstupují starostové, místostarostové, je to podrobeno jakési veřejné, řekla bych, až kontrole, protože každý občan se zajímá o to, jestli bude platit víc za vodné a stočné. Když se mu to nějak nezdá, tak se přijde zeptat. Takže si myslím, že tam je to hodně transparentní. Děkuji za příspěvek. Teď měl vystoupit za Sdružení místních samospráv pan starosta Želechovic, ale ten nakonec nepřijel. Takže bych nyní poprosila pana doktora Kubalu, generálního ředitele Povodí Vltavy, s. p.

Petr Kubala: Děkuji, vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Já bych to své krátké vyjádření tady sdělil, než za státní podnik Povodí Vltavy, tak za Svaz vodního hospodářství ČR, který je opět sdružením odborných subjektů, vč. SOVAK a dalších, v otázce problematiky vody a vodního hospodářství v ČR. Myslím, že tady zaznělo úplně všechno, takže ty tři minuty ani nevyužiji. Myslím si, že zcela jednoznačně to shrnul pan náměstek Kendík, který tady zareagoval na většinu těch bodů. Když se podíváme na dikci petice, vytvořit, stanovit, zachovat, zpracovat, zahájit, garantovat, zajistit bezpečnost, tak většina těch věcí v podstatě existuje. Můžeme se v některých těch bodech bavit o tom, do jaké míry jsou správně či striktně naplňovány. Nikoliv, že by neexistovaly, že by nebyly. A proto ve mně spíš navozuje, škoda, že tady nejsou zástupci petice, otázku, proč takováto petice vznikla, zda ti, kteří podepsali tu petici, vědí, co přesně podepsali, protože k těm údajům je možné se dostat. Voda v ČR není předmětem vlastnictví.

Myslím si, že i to tady zaznělo od pana náměstka Kendíka. Jak vodní zákon, tak zákon o vodovodech a kanalizacích jsou na velmi vysoké úrovni. Vůbec legislativa českého vodního hospodářství z hlediska Evropy je na výši. Takže úplně tak tomu nerozumím. Myslím si, že i to, co zmínili kolegové, zástupci SOVAK a vodárenských společností, ty problémy, které se vodárenství týkají, tak na ty v této petici vůbec není poukazováno. Ty se řeší a budou se nějak řešit. Ale na převážnou část toho, co petice poukazuje, tak buď je řešeno, nebo je vyřešeno, nebo je v řešení, takže tolik asi, co k tomu můžu říct za Svaz vodního hospodářství. Není mi úplně jasný předmět té petice. Akorát se mohu domnívat. Děkuji.

Jaromíra Vítková: Také děkuji. Podle programu by měl vystoupit ještě zástupce Severomoravských vodovodů a kanalizací Ostrava, a.s. Teď nevím, jestli je přítomen pan generální ředitel, nebo manažer vnějších vztahů? Je. Ano. Tak bych poprosila. A potom v podstatě ukončíme diskusi podle našeho programu. Dám samozřejmě prostor těm, kteří chtějí vystoupit nadále. Prosím, pane generální řediteli.

Anatol Pšenička: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já bych se rád k petici vyjádřil, co představitel společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava. Je to společnost, která je vlastněna soukromým kapitálem. I provozovaná soukromým kapitálem. Jsme jedni ze dvou společností, které tímto způsobem jsou vlastněny, provozují vodárenství nebo vodárenský majetek v naší republice. Mám dojem, že petice jako taková vůbec se snaží vyvolávat dojem nekalosti a nekonečného tunelu ve vodárenství a neustálých pletích a vyvádění nezákonných zisků z ČR. Já si myslím, že opak je pravdou. To, co tady padlo, myslím si, že je zcela jasné, že vodárenská problematika je řešena na té nejvyšší úrovni. A to, co se má řešit, se řeší naprosto odborně, i včetně přípravy nového ústavního zákona, který se týká vůbec přístupu k vodě jako k takové. Já bych spíš chtěl říci pohled soukromé společnosti na tu petici, protože se nás to svým způsobem dotýká. Takže jsme mnohdy v rámci veřejnosti vnímáni jako ti, kteří tady parazitují. Uvedl bych pár příkladů. Co se týká investic, je pravdou, že díky tomu, že jsme soukromou společností, nemůžeme čerpat dotace. Nicméně jsme odkázáni sami na sebe a na financování, které jsme schopni zvládnout v rámci naší společnosti. Musím říci, jsem tomu velmi rád, že se nám daří plnit investiční plán, a to v takové výši, že plníme i plán financování obnovy, který je daný zákonem, a to požadavkem ministerstva zemědělství. Tím pádem my i naplňujeme evropskou směrnici z roku 2000 č. 60, která hovoří o samofinancování. To znamená, my jsme schopni v rámci vodného a stočného už dnes hovořit o samofinancování. To znamená, my nepotřebujeme dotace na to, abychom kvalitně čistili odpadní vodu nebo ji upravovali. Pro vaši představu, při obratu 2,5 miliardy korun investujeme nebo jsme alokovali v roce 2020 přesně 900 milionů do investic a do oprav. V letošním roce budeme alokovat 1 miliardu korun. Co se týká ceny, v petici se hovoří o tom, a na stránkách pana Novotného o tom, že v okamžiku, kdy provozují obce, tak cena vodného a stočného je na poloviční úrovni toho, co provozuje, když provozuje soukromý provozovatel. Není to pravda. Jsou to informace, které jsou naprosto z toho kontextu... Nesouvisí vůbec s tou realitou jako takovou, protože především je potřeba se podívat i na technicko-provozní podmínky těch daných lokalit, i na majetek nebo stav majetku, který vůbec ty společnosti převzaly po tom roce 1989. Srovnávat úplně provozování soukromé a provozování, když si to provozují obce, tak není zcela relevantní a neodpovídá tomu, co je východiskem nebo výsledkem zkoumání pana Novotného. U nás je cena pro rok 2021 přesně 90,40 korun, včetně DPH, jsme pod republikovým průměrem. Co se týká zisku, jsme privátní společnost, jako privátní společnost zisk tvoříme. Ze zisku se stalo něco jako nemravnost nebo nemravné slovo. Nevidím důvod, v čem vůbec spatřují pan Novotný s panem Chromcem problém v tom, že se tvoří zisk. Zisk je zdrojem, je zdrojem i pro investice a pro další aktivity společnosti. Navíc zisk se u nás tvoří přísně pod legislativou, která jasně říká, jak se zisk tvoří a co se s ním má dělat. To znamená, my jako soukromá společnost jsme plně pod kontrolou státu, naplňujeme zákonné požadavky státu. Je pravdou, že u nás akcionář si odměnu ve formě dividend vyplácí. Ale až na základě toho, když zaplatí všechny zákonné povinnosti, vč. daní a poplatků státu, tedy jenom pro vaši informaci. V souhrnné výši u nás činí 450 milionů korun. Tak to jenom pohled soukromé

společnosti na to, o co se tady pokouší pan Novotný s panem Chromcem, a to je to vytvářet tady dojem nějaké netransparentnosti nebo nezákonnosti fungování v našem oboru. A to mě velice mrzí. Děkuji za pozornost.

Jaromíra Vítková: Děkujeme za pohled komerční na tuto problematiku. Když se podívám do prezenční listiny, tak bych nyní vyzvala podle této listiny pana Ing. Doležala, jestli se představí, koho zastupuje, a potom je zde zástupce akciové společnosti Pardubice, jestli to čtu dobře, pan Marian Vaníček... Martin. Dobře. Já se omlouvám, je to tam rukou, takže, pánové, máte slovo. Pak bych požádala kolegy senátory, jestli budou mít zájem vystoupit. Samozřejmě nezapomeneme ani na paní kolegyni Šípovou, která je pravděpodobně ještě přihlášená. Takže pane inženýre...

Vojtěch Doležal: Vážená paní předsedající, paní senátorko, pane senátore a další, pane poslanče a ostatní hosté. Jsem velmi rád, že tady mohu reprezentovat relativně nově vzniklý spolek SUWAC, jehož zakladatelem je Asociace krajů, Akademie věd cestou CzechGlobe. Jak již tady bylo zmíněno, Svaz vodovodů a kanalizací měst a obcí, vlastně ten, který je stoprocentním vlastníkem Vodárenské akciové společnosti, který na začátku si musel projít to, že nejdřív nebyl stoprocentním vlastníkem, bylo atomizováno vlastnictví do, myslím, provozní společnosti, na jednotlivé svazky, až se podařilo dosáhnout i cestou odkupu od zahraniční společnosti zbylé akcie. Dnes si může říci, že je stoprocentním vlastníkem provozní společnosti. Ta cesta nebyla jednoduchá. Proč tento spolek vznikl před dvěma lety, příprava trvala asi dva roky, je právě důvod, o kterém už tady byla řeč. Neboli značný resortismus a de facto neschopnost komplexního přístupu, integrovaného přístupu vůbec k problematice vodního hospodářství, což nastavilo zrcadlo posledních let, zejména klimatické změny. Klimatickou změnou ovšem není pouze sucho. Moraváci vědí, že 1997, neobvyklá povodeň, která byla následovaná řadou epizod, je také projevem klimatické změny. Ale z opačné strany. Právě to, že vodní hospodářství, jehož podmnožinou je vodárenství, je výsledkem, jak hospodaříme v krajině, jaké opatření vůbec děláme, jak se chováme k celému tomuto prostředí, které je schopno absorbovat limitované srážky, které v posledních letech nejsou distribuovány tak, jak příroda nám ukázala v loňském roce, na chvíli jsme se vrátili do toho, co jsme pamatovali před více lety. Ale klimatická změna způsobuje značnou nerovnoměrnost srážek, byť úhrn je plus minus podobný, ale naše neschopnost, krajiny, která měla dlouhodobý vývoj, zadržet tuto vodu, hospodařit a poskytovat komplexní služby, nastavila zrcadlo i naší legislativě i našemu chování provozních, vodárenských a dalších společností, ukázala na slabiny toho systému. Vzhledem k tomu, že pozvání na tuto schůzku jsme řešili rychlou cestou, zpracoval jsem prezentaci, kterou bych byl rád, pokud... V ní je uvedeno dvanáct základních idejí, co je potřebné změnit v oblasti vodního hospodářství, a to nejenom nějakým jednoduchým způsobem, jak tady prezentoval pan náměstek Kendík, případně, jak s ním souhlasila, nebo fakticky přenesla odpovědnost paní náměstkyně ministra životního prostředí. Protože jinak by nenastávaly značně paradoxní situace. Česká republika, ačkoliv má péči o povrchové vody koncentrovanou ve státních podnicích, Povodí... Povodí, zaplaťpánbůh za to, tak podzemní vody v takovéto péči v žádném případě nejsou. Přenesla se odpovědnost fakticky na kraje, já jenom hlásím, když to rozbíháme na povodí Dyje, ten integrovaný přístup, povodí Dyje je pokryto šesti krajskými úřady. Není reálné očekávat od krajských úřadů, aby ze svých finančních prostředků, aby schopnosti dlouhodobých datových podkladů, bylo schopno, tak jak tady byl zmíněn plán rozvoje vodovodů a kanalizací, držet krok s širšími souvislostmi, než které přesahují rámec kraje. Toto není možné. To znamená, jedna z věcí, kterou vnímám jako pozitivum, pozitivum petice je, že tuto otázku otevřela. I kdybychom se drželi pouze toho prvního bodu, který je nazvaný Vytvoření dlouhodobé státní vodohospodářské koncepce, stojí tato diskuse dále prodlužovat. Ostatní body, souhlasím tady s kolegy, co bylo řečeno, jestli historicky se něco stalo, takového či takového, domnívám se, že jsou jiné orgány, které to mají případně řešit, nikoli že by za to mohlo vodní hospodářství. Bylo to rozhodování v té době, v tom čase, nastalo, podívejme se na to s odstupem a dívejme se spíš, co se má vyřešit, protože se řítíme do posledního dotačního období, naše připravenost na toto období, tady bych zdůraznil, ministerstvo

zemědělství zveřejnilo jeden z klíčových materiálů neboli národní plán povodí 18. prosince. Čas na veřejné projednávání je do 18. června. Vláda podle plánu to má na konci letošního roku odsouhlasit. V samotném materiálu, který je velmi obsáhlý, jsou uvedeny důvody, které nefungují. Ale ony už měly fungovat v minulém plánovacím období, v dobíhajícím období, druhé plánovací období, ve třetím se měly dořešovat jenom jednoduché záležitosti. Bylo řečeno, že kvalita vod je v pořádku. Je tady zástupce jednoho z největších povodí. Kolik vodních útvarů je v dobrém stavu? Blížíme se číslům okolo 80 procent vodních útvarů, že nemůžeme o nich prohlásit, že jsou v dobrém ekologickém stavu. Je to důsledek této záležitosti. To znamená, já bych jenom rychle proběhl pár těch námětů, které tady jsou. Zaprvé tady bylo řečeno financování vodního hospodářství. Je potřebné tuto otázku od principu změnit, protože povodí jako státní podniky nemají ze svého principu a povahy financování motivaci, aby de facto šetřila vodou, snižovala spotřeby, protože jsou závislá na tom, kolik vody prodají, kolik je jí energeticky využito, jinými slovy řečeno, kolik utrží za užívání vody, aby mohla vůbec uživit sama sebe, příp. se spolupodílet na financování. Otevírám to pouze z povrchové části. Je potřebné se na to podívat i v souladu s doporučeními Evropské komise o tom, jakým způsobem má vypadat plánování financování vodního hospodářství. Další otázka, která není dořešena. Byl tady zmíněn převod vodárenství do veřejného vlastnictví. Nedomnívám se na rozdíl od pana náměstka, že vlastnictví pouze infrastruktury řeší problém. Bylo to tady zmíněno zástupci asociací. Vlastní odbornost, protože ti, co vlastní, jsou zpravidla starostové měst a obcí nebo kraje nebo jiné, obvykle na úrovni obcí a jejich svazků či jiných uskupení, je to veřejná zastupitelská činnost, kde každé čtyři roky probíhají volby. A když se podíváme na obor vodního hospodářství, minimální doba plánování je 15, 20 i více let. To znamená, nemůže se očekávat, že vlastník infrastruktury je nadán tím, aby rozuměl dlouhodobému plánování, protože není zaručeno, že jsou zvoleni do těchto orgánů lidé, kteří mají hlubokou vodárenskou dovednost. A jsou schopni dělat dlouhodobé koncepce. Toto je nezastupitelná role státu a koncentruje se fakticky v provozních společnostech. Ale na ty provozní společnosti řada obcí, buď má minimální vliv, nebo nemá žádný vliv. Obvykle při těch vyjednáváních, o kterých tady bylo hovořeno, se dostává do situace, kdy nemá relevantní argumenty o tom, aby přesvědčila vodárenskou provozní společnost o tom, jak je potřebné s tím zacházet. Resortismus se také projevuje v tom, že je potřebné se dívat ne pouze úzce na obor vodní hospodářství. V Poslanecké sněmovně je momentálně stavební zákon, resp. zákon o územním plánování a stavebním řádu. Když se podíváte do návrhu, který tam leží, zvýraznění plánování vodního hospodářství, ochrany zdrojů podzemních vod a povrchových vod tam fakticky nenajdete. To znamená, je potřebné, aby i do řady dalších resortních zákonů se promítly otázky spojené s dlouhodobou koncepcí vodního hospodářství. Z tohoto titulu, pokud si připustíme, že jsou v ČR oblasti, které historicky, před 200, 300 lety, nedostatečnost vody měla za důsledek nerozvíjení těch sídel, protože automaticky když nebyla dostupná voda nebo voda nebyla dostatečně čištěna, sídla se nerozvíjela, poněvadž padla buď epidemií, nebo neměla dostatek vody. Systémem, kdy jsme přesvědčeni jako lidská společnost, že můžeme postavit lidské sídlo kdekoli, jsme se dostali do situace, že posledních 6 let ukázalo, že limitace zdrojů a jejich nerovnoměrná distribuce v ČR vyžaduje, aby se stát postaral o to, že redistribuce těchto dostupných zdrojů bude zajištěna tak, že nebudou obyvatelé těchto regionů znevýhodněni, jinými slovy řečeno, je potřebné, aby tady byla upravena legislativa tak, aby převodní páteřní systémy byly zabezpečeny tak, že nebudou podléhat stávající legislativě dvousložkové ceny, ale že se obrátíme směrem, jak jiné de facto utility typu elektřina, plyn, že změním trošku poplatkový systém za připojení a za vlastní odběr. Podotýkám, že i v této oblasti je velká legislativní mezera, protože nástup vody 4.0 jako součást průmyslu 4.0 bude jistě vyžadovat obyvateli jakousi flexibilitu v tom, abych si trošku plánoval i svůj jednotkový odběr, příp. nějakou motivaci, protože momentálně nedostatečnost vody, a to bohužel reflektuje i stávající zákon, řeší, buď sníží v celé oblasti, nebo nesníží. Ale lidé, kteří jsou schopni si rozložit domácí distribuci nějakým jiným způsobem, využívat těch mezer, které jsou v provozu, na to naše legislativa neumožňuje žádný tento krok. Já jsem to sepsal za nás jako za SUWAC do dvanácti základních bodů, jestli by bylo možné, paní předsedající, že by tyto body byly distribuovány, já bych je poslal, tak, aby se k nim dalo přihlédnout. Poslední poznámka, kterou bych tady měl, tak je k provozu Severomoravských

vodovodů a kanalizací. Samozřejmě jsou oblasti ČR, kde ještě za minulého režimu či krátce poté byla vybudována velmi kvalitní vodárenská infrastruktura. Vy máte to štěstí, že vodárny mají již z historie vybudován systém velkých údolních nádrží, které umožňují gravitační zásobování. Samozřejmě bylo potřebné do toho investovat, rozbíhat a dělat, ale ne všechny oblasti ČR měly to štěstí, že nepotřebují dobudovat takovéto systémy, to znamená, že nedostaly v podstatě darem ten systém, kdy příroda napomáhá této situaci. Když se podíváte na situaci let 2014 až 2018, pokud vím, v oblasti vašich vodovodů žádná krize s nedostatečností vody nenastala. Ale jsou jiné oblasti, kde je to akutní řešit. A právě z tohoto období, těch dvou extrémů, povodňového a extrémního sucha, je potřebné vyjít při úpravách legislativy, tak, aby vytvořila rámec, aby naše připravenost na podobné situace, které zajisté budou nadcházet, a také na to, aby se využily případné dotační prostředky z evropských fondů zejména, v tomto posledním období, abychom dořešili ty věci, které, toto období ukázalo, že nejsou až tak zase růžové, tak jak by mohlo vypadat z projevů mých předřečníků. Děkuji.

Jaromíra Vítková: Já také děkuji. Požádám další, kdo má zájem vystoupit? Takže prosím.

Řečník: Dobrý den, dámy a pánové, já bych opravdu jenom stručně... Zazněla tady celá řada příspěvků, takže asi nemá smysl to stále dokola opakovat. Každopádně každá iniciativa, která může posunout ten obor dále, by měla být podporována, jsme za ni rádi. Co se týká naší společnosti, tak v rámci interní konzultace podporujeme vyjádření SOVAK, které zde bylo předloženo. Víceméně asi nemáme k tomu žádné další připomínky. Možná ještě k regulaci odvětví, myslím si, že v této chvíli nemá smysl nějak extra přitvrzovat, jak by ráda asi ta petice, protože si myslím, že ta regulace probíhá velmi striktně, velmi jasně a dostatečně na to, aby nemohly být generovány žádné zisky, které by pak následně byly odváděny. Takže jestli jenom za mě takhle... Děkuji.

Jaromíra Vítková: Děkuji. Předávám slovo dál. Prosím o představení a uvedení instituce.

Ondřej Beneš: Ano, dobrý den. Ondřej Beneš, já pracuji pro firmu Veolia a zároveň jsem v představenstvu sdružení vodohospodářského evropského EurEau už 15 let. Také pracuji pro SOVAK, také pracuji pro CZWA. Já mám takové odlehčení na závěr, možná těsně před závěrem. Den před Ježíškem byla vydána revidovaná směrnice o pitných vodách, která promítla do těch nových ustanovení požadavky velmi obdobné iniciativy, byla to evropská iniciativa, Právo na vodu. Jedna část se týkala požadavků na zvýšení přístupnosti vodohospodářských služeb, druhá část se týkala oblasti, která byla kvalitativní, to znamená lepší kvalita, požadavky na lepší kvalitu, a také se týkala, jeden z těch požadavků, právě oblasti ztrát vody v distribučních systémech, kterými je ta pitná voda dodávána. Evropská iniciativa byla úspěšná. Svým způsobem Evropská komise musela reagovat na to, co tady evropská iniciativa požadovala. A právě proto promítla ta ustanovení do směrnice o pitných vodách. Podívejme se na tu analogii se současnou situací. Tady toho opravdu asi nemáme moc co promítnout, protože jak bylo předřečníky řečeno, ve většině případů ČR už to legislativní prostředí má dávno aplikované. Já to dokážu na několika příkladech. Když se podíváte právě na tu směrnici a požadavek na zajištění informací o kvalitě pitné vody, my jako vodárny tu informaci zákazníkům všichni dáváme. Když se podíváte na webové stránky. Je to povinnost tu informaci předkládat. Stejně tak jak říkal pan náměstek Kendík, informace o cenách vody je veřejná, k distribuci. Podíváte se na benchmarking, na stránkách MZE a okamžitě vidíte všechny informace o ceně. Stejně tak ztráty. Když pan náměstek mluvil o ztrátách, zase se podívejte na trendy. ČR je premiantem v rychlosti trendů, to znamená snižování vody nefakturované, objem vody nefakturovaný, za posledních 25 let. To jsou všechno důkazy toho, že co opravdu ta iniciativa možná chtěla, tak je dávno už naplňováno a není potřeba řešit. Na druhou stranu Evropský parlament a následně Evropská komise se musela věnovat i těm dalším požadavkům. Jedním z těch požadavků bylo i něco obdobného této iniciativy, to znamená zajištění všech těch služeb ve veřejném zájmu, veřejnými subjekty. Tam musím říct, že Evropská komise naprosto jasně deklarovala neutrálnost, to znamená, ponechává plně na gesci členských států,

jakým způsobem si tu službu zajistí. A tím zakončím svůj monolog. Z mého pohledu není důležité, jaký subjekt zajišťuje tu službu, je důležité, jaká je ta služba a s jakou kvalitou je dodávána. Děkuji za pozornost.

Jaromíra Vítková: Já také děkuji a myslím si, že mimo kolegy a kolegyně senátorky vystoupili už všichni, kdo chtěli vystoupit. Takže dlouhodobě se hlásí pan kolega, senátor Šilar.

Petr Šilar: Dovolte mi ještě jednu věc. Já jsem velice pečlivě poslouchal. Říkám si, bylo to sezení nebo je to sezení kvůli petici. Snažím se vždycky hledat, co ta petice může přinést, mimo to, že budeme reagovat na ni, řekneme, petice je vždycky proti něčemu, většinou je vždycky proti něčemu. Dávám možnost. Já bych chtěl říci, že pro mě je to velmi důležité, ta petice, hlavně ta dnešní diskuse, k tomu, že mě napadlo až během tohoto jednání, že je potřeba, budu to iniciovat zítra na výboru nebo na podvýboru, i na té naší komisi pro vodu a sucho, která kvůli tomu vznikla, že bychom to měli nazvat spíš, co v té petici nebylo nebo co by bylo ještě potřeba. Tím bychom se měli zabývat. Já bych to, co můžeme my jako senátoři na úrovni té komise nebo našich výborů udělat, je, že... První věc, která mě okamžitě napadla, vrátit se znovu k té koncepci pro třetí tisíciletí a vlastně před dvěma lety... Znovu se k ní vrátit a znovu ji novelizovat a uspořádat systém odborných seminářů, kde bychom se jednotlivým věcem věnovali. Pan Doležal zmínil některé, je jich víc. Já vím, že bych byl rád, kdybychom se právě k tomu... Takže to by mohlo být jako jeden z bodů, ne snad usnesení, ale pro nás jako návodem. Zítra to projednáme na výboru, na komisi, takže si myslím, že bychom si to mohli vzít dopředu jako úkol. To je prostě zaprvé. A zadruhé je, abychom i tímto sezením pomohli, právě vy abyste nám pomohli plnit nám jako zákonodárcům, ale hlavně resortům, ministerstvu životního prostředí, ministerstvu zemědělství, aby ty podněty byly důrazně z těchto seminářů nebo z těchto jednání prostě slyšené a mohly být zapracované právě do těch změn, které je potřeba ve vodním zákoně, nebo, jak jsme mluvili třeba o ústavě. A teď ještě jednu věc, řeknu drobnost, k té koncepci. Velice mě zaujala tady, a děkuji moc za to stanovisko, Asociace pro vodu. Právě otázka nakládání s dešťovou vodou. Víte, že to je dneska politicky docela zajímavá záležitost. Ale trochu si to odlehčím. Řadu let odborníci se snaží přesvědčit zákonodárce o potřebě zrušení tzv. výjimek z plateb za srážkové vody. Víme všichni, je to drobnost, ale je to dost důležitá věc. Já jsem se tím taky zabýval, i jako krajský radní a potom jako senátor. Přišel jsem právě na tu... Ony se ty zákony někdy vytvářely a ty vyhlášky takovým zajímavým způsobem. Takže i v tom odvádění platby za dešťovou vodu je spousta výjimek, z veřejných prostranství, silnic, drah, objektů k bydlení. Mimo jiné také tam je výjimka, že se neplatí u objektů v zoologických zahradách. Protože jsem pamětník a trochu to pamatuji, tak to bylo právě proto, aby vůbec ta vyhláška a ten zákon byl přijat, tak bylo potřeba všechny možné hlasy ve sněmovně. A jeden z poslanců byl tehdy ředitel zoologické zahrady, takže ten s tím souhlasil, nebo dal ten hlas, protože tam byla zohledněna výjimka v zoologických zahradách. Asi to není pravda, nevím, možná Aleš mě opraví. Ale vím, že to tam na začátku bylo přijímané. Omlouvám se, protože já jsem třeba chtěl taky tam prosadit výjimku pro kulturní památky, řeknu to úplně otevřeně, vzhledem k příslušnosti k té straně, ve které jsem, tak se na mě obraceli faráři, proč musí platit za odvádění srážkových vod z kostelů, velkých kostelů, konkrétně proč mají platit za vodné. Takže takhle. Já to říkám proto, že to jsou přesně ty kroky nekonceptnosti a nelogičnosti, někdy ta historie s námi to... Čili nabádám tady k tomu používat zdravý rozum a znovu se k tomu vrátit. Otázka financování nebo platba za podzemní vodu. Víme všichni, to probíhalo několikrát. Bylo by potřeba, všichni to vědí, že je potřeba zdražit za odběr pitné vody, aby si toho lidé zaprvé víc vážili, aby lépe s ní hospodařili. Politicky to neprojde, protože současné vedení státu řekne, že to není možné, protože bychom zdražili vodu. Přitom všichni vodohospodáři vědí, že by to byl jeden z kroků k tomu, aby se nějakým způsobem zajistilo financování i správců povodí, kteří by se mohli také víc starat o to území toho povodí. Oni dneska nemají možnost, v rámci povodí dneska se starají pouze o ty toky a nemají možnost se starat o území v povodí, jak jim to třeba zákon ukládá, nebo nějakým způsobem navrhuje, protože na to nejsou finance. Těch otázek je spousta. Já bych tady chtěl využít tohoto prostoru, že bych, já si to tedy беру za sebe jako senátor, který je v té komisi, je v

tom našem výboru jako předseda podvýboru, takže určitě se vrátíme co nejdřív k těm otázkám. Vzal bych jako základ ten seminář k Vodě pro třetí tisíciletí, dál ty vody, které tam ještě nebyly, nebo které je potřeba novelizovat, a mohli bychom se tomu věnovat. Slibuji, že využijeme vašich názorů i přítomnosti, třeba z toho vznikne něco pozitivního. Děkuji.

Jaromíra Vítková: Já také děkuji, jsem ráda, že se ta problematika, tak jak jsem řekla na začátku, bude posouvat dál, akorát mě stále mrzí, že zástupci petentů zde nejsou. Já bych v tuto chvíli dala slovo panu senátoru Sobotkovi, potom se hlásil pan Ing. Žák, pan doktor Kubala a potom paní Ing. Hubáčková. (Senátorka přehlédla jednoho z přihlášených.) Toho jsem bohužel přehlédla. Takže jestli po paní Ing. Hubáčkové...

Jan Sobotka: Dobré odpoledne, dámy a pánové, já jsem chtěl jenom trošku přispět do této diskuse. Já jsem rád, že jsme se s peticí vypořádali, to je fajn, protože všichni máme podobný názor, ta petice je v podstatě vyřízená, protože si myslím, že... Já tady mám dvě poznámky k těm věcem, jako je koncepce. Pak je otázka toho vlastnictví třeba zahraničního kapitálu atd. Takže já si myslím, my, jenom abyste věděli, proč o tom mluvím nebo proč možná bych o tom něco mohl vědět, já jsem vystudovaný vodohospodář, i když jsem to nepraktikoval, ale od roku 1998 dělám starostu města Vrchlabí, což je v Krkonoších. Má to 12 500 obyvatel. Vodohospodářskou infrastrukturu vlastní naše příspěvková organizace, majetek zhruba za 2 miliardy korun. Takže myslím si, že o tom něco vím. My s panem náměstkem, myslím si, někdy od roku 1999 spolupracujeme. Já bych zjednodušeně řekl, všechno, co se dělá ze strany ministerstva zemědělství, tak si myslím, že má koncepci. Já jsem přesvědčen o tom, že to je koncepční konání. Ty věci mi dávají vždycky smysl, vždycky se podle mě jednalo věcně, ty věci se dávaly dohromady tak, jak jsem si je představoval. Co se týká pronájmů nebo vlastnictví té vodohospodářské infrastruktury nebo provozování, to je přece věc každého. My jsme taky byli několikrát v nabídce a v tlaku, že máme někomu pronajmout... Někdo to dobrovolně udělal, někdo to neudělal. Ale nemůžeme teď zpátky retrospektivně zabírat nebo rušit smlouvy nebo zabírat majetek. To si myslím, že opravdu nejde. Já si myslím, jak říkal pan náměstek, já jsem se zamýšlel nad tím, že ta koncepce státního vodárenství v Izraeli je jedna věc, u nás se to po té revoluci rozstříhlo. Říkal jsem si, jestli to je dobře nebo není dobře. Já jsem přesvědčen, že to dobře je. Já si myslím, že my bychom naši vodárnu taky nechtěli teď, tak jak petenti navrhuji, dát do nějakého krajského nebo okresního podniku. To bych tedy opravdu velmi se bránil, protože když se k tomu chováte jako řádný hospodář, tak to teď někomu nechcete dát, protože se snažíte, seč vám síly stačí. Takže si myslím, že to vlastnictví obcí má smysl, a už to tady zaznělo od paní kolegyně. My jsme v situaci, že ta voda je politická cena. Ta cena je politická. Ti lidé vám vždycky přijdou říct, jestli je to vysoké nebo nízké. Vy máte povinnost kontrolovat ty náklady a snažit se, aby ta vodárna ty náklady měla přiměřené, příp. politicky stanovíte, že ji budete dotovat, že ta cena bude nižší. Takže já si myslím, že to vlastnictví obcí je na místě, protože proti tomu je ten monopol. Vyvažuje to ten monopol. Já si myslím, že to má smysl. K tomu dvě poznámky. Já si neodpustím tu jednu zásadní, jak říkal pan Doležal, já myslím, že jsou tady lidé, a vodaři jsou obzvláště podle mě elitní skupina odborníků, já si myslím, že, prosím vás, nový stavební zákon, tak jak je ve sněmovně, to je malér, to není jenom to, že tam není nic o vodě, ale to celé je obrovský průšvih. Takže já doufám, že to vnímáme společně. Já se budu snažit dělat maximum, protože ta deinstitucionalizace, ta snaha změnit to a udělat z toho Státní stavební úřad je ten malér, protože my říkáme, že přijde nový stavební zákon, nabere nové lidi, v té vodařině oni budou z pozice kraje vědět lépe, jak to mají dělat, a budou znát místní podmínky. To je úplně padlé na hlavu. Promiňte mi to. A poslední věc jenom taková, to víme, to je jenom takový pláč, není to poznámka. Na těch obcích nás samozřejmě trápí to tempo těch investic, to znamená, ten majetek je zastaralý. V podstatě třeba evropské normy a ty věci, ke kterým se musíme přibližovat, tak to tempo nás drží, to znamená, pokud bychom to všechno chtěli mít v pořádku, tak to nezvládneme, nebo ta cena bude příliš vysoká. Takže jde o tu úměru, abychom tu cenu nějak posouvali. Takže to jsou asi poznámky k tomu ode mě. Děkuji.

Jaromíra Vítková: Také děkuji. Nyní v pořadí je pan Ing. Žák.

Vilém Žák: Já budu velmi stručný. Jenom chci deklarovat připravenost SOVAK k té odborné diskusi, která se má vést. Jedna z nejcennějších věcí, které SOVAK má, jsou jeho odborné komise. My jich máme čtrnáct. V těch komisích pracuje skoro 250 nejrenomovanějších odborníků, kteří pracují v těch jednotlivých vodárenských společnostech. My si je hýčkáme. My s nimi velmi pravidelně kontinuálně pracujeme. V těch jednotlivých speciálních odbornostech řešíme to, co je nejnovější. Snažíme se to zprostředkovávat zpátky do té odborné praxe. Takže tento potenciál já nabízím k dispozici do té debaty. Děkuji.

Jaromíra Vítková: Také děkujeme za nabídku. Dala bych slovo panu řediteli Kubalovi.

Petr Kubala: Děkuji. Já jsem chtěl ještě jenom zareagovat na to, jak jsem končil své předchozí vystoupení, zda víme, co požadujeme. Pan Doležal mě k tomu navedl. Potřebuji to zmínit jenom tady. Diskuse se odvíjí spoustou potřebných věcí, které se tady nasměřovávají stejným směrem. A to si myslím, že je v pořádku. Na druhé straně neustále žijeme všichni ve vodním blahobytu, tu vodu máme, nikdo to neřešíme, každému voda z kohoutku teče, jak tady zazněla čísla napojení obyvatel na veřejné vodovody, potažmo i na kanalizace a tak dále. Ale potom krachujeme na tom, že nám chybí právě ta osvěta z toho, co může nastat, co může být dál, co je k tomu potřeba za realizaci jakých věcí. V rámci té osvěty potom, protože ji nemáme tak dobrou, jako ji mají třeba v Izraeli, kde, tady zaznělo, že už od výchovy ze škol atd., tak potom zaznívají věci, které směřují ty věci nějakým jiným směrem. Já tady právě použiji... My jsme se tady zmiňovali, zaznělo, kvalita vody ve vodních tocích se zlepšuje. To je stoprocentně pravda. Pan Doležal říkal, že ekologický stav je špatný, vodních útvarů, to je taky pravda. Jsou to dvě různé věci. Takže pak ten občan, ta veřejnost, on se jde vykoupat k vodě, vidí, že díky budování nových čistíren odpadních vod, díky jejich intenzifikaci, zkvalitňování, ta voda je lepší v mnoha parametrech, na druhé straně ekologický stav podle rámcové směrnice je něco jiného. Ten prostě dobrý není, protože zohledňuje spoustu jiných věcí. To samé, jak tady zaznělo, podniky v povodí nic nešetří, ty neodebírají vodu, odebírá každý oprávněný podle § 10 vodního zákona, který má povolení k odběru. Ten to má za nějakým účelem a vydává to povolení vodoprávní úřad. Čili musíme ty věci říkat, na začátku nastavit správně, abychom pak jeli všichni v jedné koleji k tomu cíli, který se zde naskytuje. Toť vše, děkuji.

Jaromíra Vítková: Děkuji, nyní má slovo paní senátorka Hubáčková. Já ještě se zeptám, zda budou mít zájem paní senátorka Šípková, a nyní se nám tam, už odhlásil, pan Pilař... Nebo je skryt? Takže dávám slovo paní senátorce Šípkové.

Adéla Šípková: (hovoří mimo záznam)

Jaromíra Vítková: My děkujeme za otázku. Nevím, jestli na to bude někdo reagovat. Pokud ano, bude to výborné, pokud ne, tak bychom se domluvili s paní kolegyní a připravili to písemně na správné místo územně. Možná, že pan náměstek Kendík by k tomu třeba něco věděl, ale hlásí se pan Ing. Žák.

Vilém Žák: Já na to zareaguji. Koneckonců jako pamětník, protože já nejsem tedy z Kladenska, jsem z Rakovnícka. Rakovnícko je částečně napojeno na tu soustavu VKM, o které paní senátorka mluvila. Co se týká modelu provozování, tak vodohospodářská infrastruktura na Kladensku je v rukou 185 akcionářů, měst a obcí, to znamená, tady je voda jednoznačně v českých rukách. Co se týká provozování, tak na základě smlouvy provozují Středočeské vodárny, a.s. Stav toho provozovaného majetku je, řekl bych, poplatný době, ve které vznikal. Tak samozřejmě je tam infrastruktura, která vznikala v 70., v 60. letech, z materiálů, které v té době byly k dispozici. Páteřní řad, abych byl konkrétnější, který přivádí vodu z Mělnické Vrutice, na hlavní vodojem Kožova hora, který je nad Kladnem, tak je z provenience NDR. Jsou to železobetonové trubky,

kteřé jsou ve velmi dobrém stavu. Nicméně problém je spojení těch trubek, které je velmi atypické. To spojení samozřejmě je zapotřebí více kontrolovat, protože za něj v podstatě neexistuje jednoduchá náhrada. Neexistuje důvod k tomu se obávat, že by byl v této vodárenské soustavě větší havarijní stav, než je tomu jinde, se stejným stářím vodohospodářské infrastruktury, jinde v ČR samozřejmě. To, co bylo největším problémem, tak je shybka u Štěpánského mostu, kde prochází tedy zásobovací řad pod vodou. Předpokládám, že máte tu informaci, tam probíhá v tuto chvíli už rekonstrukce, která bude v příštím roce dokončena. Jinak bych velmi doporučil, abyste se se svými dotazy, já říkám, jednou vidět je desetkrát lepší než slyšet, takže se spojila s panem ředitelem Živnůstkem, to je ředitel VKM, přizvali k tomu zástupce provozovatele, to je generální ředitel, pan Jakub Hanzl, nechala si aspoň tu nejvýznamnější část té infrastruktury ukázat. Jak říkám, je lepší jednou vidět, než desetkrát slyšet. A pak budete, myslím, daleko klidnější. Děkuji.

Jaromíra Vítková: Děkuje. Ještě jestli pan náměstek Kendík se vyjádří?

Aleš Kendík: Já bych to jenom doplnil, co se týká rekonstrukce té shybky, jak tady kolega Žák o tom mluvil, tak ta je z 80 procent financovaná z dotačního programu ministerstva zemědělství, právě na propojování a obnovu této páteřní vodárenské infrastruktury, protože to je jedna z těch našich priorit, kterou jsme před rokem zahájili, právě směřovat investice do těchto velkých, páteřních rozvodů. Toto je jeden z těch prvních sedmi pilotních projektů. Co se týká té dostupnosti vody, do každého domu, paní senátorko, ono by to teoreticky bylo možné, ale stálo by to potom takové peníze, i ten následný provoz, že by to bylo v podstatě ekonomicky neschůdné, ta voda by v těch dlouhých řadech, kde by bylo třeba napojeno jenom pár odběratelů, tak dlouho stála, že by ta kvalita vody byla velice problematická. Musely by se dělat asi neustálé proplachy, nebo nějakým způsobem udělat sanitaci té vody. Kolikrát to není technicky možné. To číslo, které já jsem uváděl, že jsme v tuto chvíli zhruba na 95 procentech obyvatel ČR, kteří jsou napojeni, fyzicky napojeni na tu vodárenskou infrastrukturu, tak je v rámci EU opravdu na špičce. My vykazujeme opravdu ty fyzické lidi, kteří jsou napojeni, protože tu databázi statistickou máme takto podrobnou. Pro vaši informaci například Němci zdaleka nemají tu vodárenskou infrastrukturu tak dobře zmapovanou statisticky, výkazově, jako to máme my. Oni pokud mají město, které má 5000 obyvatel, je tam třeba napojena polovina těch obyvatel fyzicky, tak oni vykazují, že mají všichni přístup v té obci pro ten vodovod. Takže to jenom na vysvětlenou. Děkuji.

Jaromíra Vítková: Děkuje. Jenom se zeptám paní kolegyně Šípové, jestli takto stačí?

Adéla Šípová: (hovoří mimo záznam)

Jaromíra Vítková: Také děkuje. Nyní už má konečně slovo paní senátorka Hubáčková.

Anna Hubáčková: Děkuji, já se skoro pokusím i o závěrečné slovo. Pánové, kterých vás je tu většina, snad uznáte, že žena má vždycky pravdu. Trošku jsem to odlehčila, ale vrátím se k meritu dnešního jednání. Tedy k té petici. Tady zazněla spousta věcí, které určitě jsou pravdou, určitě nás vyučila klimatická změna, která není jenom o suchu, ale je o extrémních jevech, a těmi jsou jak povodně, tak přivalové deště, tak sucho. To taky směřuje někam, vývoj ve vodárenství, v technologiích, v materiálech atd. To všechno v koncepcích by se mělo projevit v uvažování do budoucna. To je věc, která běží souběžně. Docela bych chtěla říct, že ne výsledkem této petice, ale už dávno tyto jevy nás dávno donutily, např. Senát, k tomu, že vůbec k tomu zřídil komisi VODA - SUCHO, že se tomu věnujeme, že Voda pro třetí tisíciletí je již rozjetý program. Daleko dřív než vznikla tato petice. Takže bych tak trošku nechtěla, aby se říkalo, že petice nás k něčemu donutila. K tomu nás donutil život. Petice tady v mnoha věcech by měla pravdu třeba před dvěma lety, teď jsou ty věci vyřešené. Ale proč jsem se přihlásila o slovo, je, prosím vás, vlastnictví. A to bych velice nerada, abychom se snažili to nějak zestátňovat. Tady zaznělo, 91

procent, myslím, jsme vlastníci vodovodů a kanalizací a infrastruktury města a obce. Já pocházím z území, kde města a obce si vytvořily svoji vodárenskou společnost, vlastní ji z 96 procent, tudíž i to, co pan Ing. Doležal trošku naznačoval, že starostové nemají to vidění do budoucna, protože o vodárenství toho tolik neví, bych chtěla zpochybnit tím, že když si vytvoří takovou společnost, řádně ji řídí, jako že to aspoň u nás na jihu Moravy, jsem z jižní Moravy, jsem vodař, jsem ve vedení této společnosti, takže díky tomu, že pracuji v samosprávě, tak chci trošku zpochybnit, že těch forem řízení může být víc. Není dobře mít jenom jeden vzor, je naopak dobře mít tak trošku konkurenční. Model vlastnictví měst a obcí a provozování společnostmi odbornými, nejlépe založenými městy a obcí, myslím si, že vyhovuje a že je v pořádku. Takže bych právě k bodu, který je tu pod tím bodem 5, se chtěla vyjádřit, že ho považuji za neoprávněný. Ve všem ostatním ta diskuse musí být vedena. Nemyslím ve všem ostatním, co je v petici. Mnoho věcí, jak jsem řekla, že už v zákonech je, transparentnost ve vodním hospodářství, ta je dopracovaná hodně dobře. Ale co se týká strategií a podobně, to ano, to přijímám, nebo to už vedeme, ne že přijímám teď na základě toho, ale máme na programu naší komise VODA - SUCHO i do budoucna, protože poslední sezení, které bylo někdy na jaře, má nějaké výstupy, má nějaké body, trošku teď ta pandemie nám brání se potkat, nicméně jsme zvolili taky ten systém, zkusíme nějakou videokonferenci, abychom pokročili dál. Protože čas běží a vody chybí. Já nechci teď do tohoto dávat konkrétní případy, protože ty už se netýkají petice. Vracím se k tomu, projednáváme dnes petici. Já bych se k ní vyjádřila, že v zásadě všechny, skoro všechny body jsou a byly průběžně životem vyřešeny, buď už jsou v zákonech, nebo byly do novely zákona, která byla přijata v prosinci loňského roku, zakomponovány, např. veřejný zájem je tam velmi dobře zdůrazněn v § 1 nově. Taky jsme do něho zakomponovali některé ekologicky vhodné způsoby revitalizace vodních toků. Pan náměstek u toho byl. Myslím, že je to taky vnímáno dobře. Ale budeme pokračovat dál. Takže děkuji za pozornost a uzavřela bych, že z těch 10 bodů se obávám toho jednoho, který naprosto, já budu stát vždy na straně vlastnictví měst a obcí, že je v pořádku, že jsou dobří hospodáři. V tomto bodě bych řekla, že petici já bych skoro navrhla zamítnout, nebo v tomto bodě aspoň okomentovat tak, že debata je naprosto předčasná a měla by být vedena v široké veřejné diskusi.

Jaromíra Vítková: Děkuji za vyjádření, paní kolegyně. Chtěla bych se zeptat, jestli má paní kolegyně Peštová ještě zájem vystoupit?

Berenika Peštová: Děkuji za pozvání, já se přikláním k těmto názorům, které tady zazněly. Určitě bych se ráda setkala na dalších setkáních. Myslím, že kvalita těch podzemních vod, je velice podstatné toto řešit. Dále pak vrtané studny. Já si myslím, že to je otázka taky, která by se měla řešit, neboť jsem z oblasti Moravskoslezského kraje, máme tam hory, ta voda je tam, řekla bych, na velmi dobré úrovni, kvalitní voda, máme jednu z nejlepších, nejkvalitnějších vod, z přehradní nádrže Šance a podobně. Neměli jsme opravdu problémy, co se týká zásobování pitnou vodou i v suchých měsících. Myslím, že za spolupráce tedy s Moravskoslezským krajem nebo se SMVAK je velice dobrá. Teď se rekonstruovala přehradní nádrž Šance, vzniká tam nové odběrné město. Já myslím, že to tam je u nás fajn. Spíš mi jde o to, že máme třeba vykácené mnohé lesy, vrchy, které tam jsou, jsou opravdu velice holé. Třeba takový Ondřejník a tam ty Beskydy. Teď se potýkáme trošku s těmi balastními vodami, to, co spadne dolů, takže žádný vsak není, tak nám to natéká do těch příkop, které jsou, nebo nejsou, spíš tam jde o kanalizaci, která není určena... Je to kanalizace, která je, pomozte mi... Která je... Sjednocená. Jednotná kanalizace. A tu potřebujeme oddělit. Je to pro nás problém, protože my pak zahlcujeme všechny ty čističky právě tím množstvím té vody, my pak nejsme schopni to zaplatit, takže tam ty problémy jsou. Navíc jsme v oblasti, která je ještě jakoby pozůstatkem nějakých církevních restitucí. Tam jsou kanalizace, vodovody, které ani nevíme, kde končí, jak začínají, takže se nám to z toho Ondřejníku a z těch hor, které tam jsou, opravdu hrne. My se spíš potýkáme s těmito problémy. Takže určitě bych ráda, kdyby se toto potom promítlo ještě do těch projednávaných otázek a problémů. Děkuji moc.

Jaromíra Vítková: Také děkuji, chtěla bych říct, že jsem řešila i petici v době kůrovcové kalamity, ono to souvisí všechno se vším. Tento problém oddílné a sdílené kanalizace je pro obce i v mém obvodu obrovský problém, hlavně finanční. Já ještě se zeptám těch, kteří jsou přihlášení online, jestli se chce někdo vyjádřit... Pan Evžen Zavadil, nevím, jestli by měl zájem? Takže předpokládám, že už nikdo tedy zájem nemá. Já bych vám chtěla všem poděkovat, že jste se zúčastnili tohoto setkání. Mrzí mě, znova opakuji, že zde nebyli zástupci petentů, protože se zde mohli vyjádřit k té problematice. Samozřejmě v této chvíli zpracuji zpravodajskou zprávu, ještě vyčkám na stanoviska výborů pro životní prostředí, výboru zemědělského a komise VODA - SUCHO. Na základě toho tedy zpracuji zpravodajskou zprávu pro VVVK. Následně bude tato záležitost předložena na plénum Senátu. Věřím, že ještě třeba i petenti sami naznačí, že bychom měli některé věci k tomu probrat, že se s nimi setkáme, minimálně na výboru pro vzdělávání. Takže všem děkuji, přeji vám pěkné odpoledne. Můžete využít toho občerstvení. Děkuji vám především za možnost tuto docela obtížnou oblast životního prostředí projednat. A pokud bych potřebovala, tak se na vás s dovolením ještě znova obrátím. Děkuji a na shledanou.